

22. januar 1998. Unitron Scandinavia A/S mfl. mod Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Danske Slagteriers indkøb af øremærker til svin ikke omfattet af indkøbsdirektivet. Forelæggelse for EF-domstolen af forståelsen af indkøbsdirektivets artikel 2, stk. 2. Nævnet ønskede ikke at beskæftige sig med et udbud, der ikke var foretaget som EU-udbud

Ifølge et EU-direktiv skal svin øremærkes og registreres centralt. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Fødevareministeriet) har overladt administrationen af øremærkeudleveringen og registreringen til den private organisation Danske Slagterier. Danske Slagterier har endvidere efter Fødevareministeriets anmodning som et ikke EU-udbud udbudt leverancen af øremærker, og der er derefter valgt to leverandører. To forbigåede leverandører klagede til Klagenævnet og nedlagde påstand om, at Danske Slagteriers udbud af øremærkeleverancerne skulle være foretaget som EU-udbud, fordi Danske Slagterier måtte sidestilles med en offentlig udbyder i henseende til indkøbsdirektivet, subsidiært at Fødevareministeriet ved sin overladelse til Danske Slagterier af indkøbene af øremærker skulle have fulgt fremgangsmåden i indkøbsdirektivets artikel 2, stk. 2. Fødevareministeriet påstod frifindelse med begrundelse, at det var de enkelte svineproducenter og ikke Danske Slagterier, der var købere af øremærkerne.

Klagenævnet lagde efter sagens oplysninger til grund, at Danske Slagterier var køber af øremærkerne. Klagenævnet udtalte, at Fødevareministeriets overladelse til Danske Slagterier af ordningens administration med tilhørende køb af øremærker og registrering formentlig burde have været EU-udbudt som sådan, men at nævnet så væk fra dette spørgsmål, da der ikke var procederet om det. Klagenævnet kunne ikke tiltræde klagerens synspunkt om, at Danske Slagterier ganske måtte sidestilles med en offentlig udbyder i henseende til indkøbsdirektivet. Da rækkevidden af indkøbsdirektivets artikel 2, stk. 2, af forskellige grunde måtte anses for usikker, bestemte Klagenævnet imidlertid, at sagen skulle forelægges for EF-domstolen med spørgsmål om forståelse af denne bestemmelse.

Forelæggelsen for EF-domstolen er sket ved en særlig forelæggelseskendelse af 15. juli 1998.

Klagerne havde under sagen yderligere gjort gældende, at EU's regler om administration af udbud og anvendelse af tildelingskriterier mv. ikke var blevet overholdt i forbindelse med det foretagne udbud. Klagenævnet tilkendegav imidlertid under den mundtlige forhandling, at nævnet ikke ønskede at beskæftige sig med disse spørgsmål, da de ikke havde selvstændig betydning ved siden af spørgsmålet, om der havde været pligt til EU-udbud, og klagerne tog denne tilkendegivelse til efterretning.